

Η απολογία του August Spies

 www.prono.gr/august-spies/

dimi

April 27, 2015

Ακολουθεί μεταφρασμένη η απολογία του August Spies, ενός από τους Αναρχικούς του Σικάγο που δολοφονήθηκαν από την πολιτεία του Illinois το 1887 ως αποδιοπομπαίοι τράγοι για τη σφαγή του Haymarket στις 4 Μαΐου 1886. (αναδημοσίευση από [εδώ](#))

Κύριε Πρόεδρε: Απευθυνόμενος σε αυτό το δικαστήριο μιλάω ως εκπρόσωπος μιας τάξης στον εκπρόσωπο μίας άλλης. Θα ξεκινήσω με τις λέξεις που ειπώθηκαν πριν πεντακόσια χρόνια σε μια παρόμοια περίπτωση από τον Βενετό Δόγη Φαχέρι, που απευθυνόμενος στο δικαστήριο είπε: “η υπεράσπισή μου είναι η κατηγορία σας.

Τα αίτια του υποτιθέμενου εγκλήματος μου, η ιστορία σας!" Έχω προσαχθεί με την κατηγορία του φόνου, σαν συνεργός. Πάνω σε αυτή τη κατηγορία έχω καταδικαστεί. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να παρουσιάστηκε από το Κράτος που να δείξει ή να υπονοήσει ότι είχα γνώση του άντρα που πέταξε τη βόμβα, ή ότι εγώ είχα κάτι να κάνω με την εκτόξευση αντικειμένων, εκτός φυσικά αν υπολογίζετε την κατάθεση των συνεργών του εισαγγελέα και του Bonfield (ΣΤΜ αρχηγός της αστυνομίας του Σικάγο), τις καταθέσεις των Thompson και Gilmer, με βάση την τιμή με την οποία πληρώθηκαν για αυτές.

Εάν δεν υπάρχουν στοιχεία να δείξουν ότι ήμουν νομικά υπεύθυνος για την πράξη, τότε η καταδίκη και εκτέλεση της ποινής δεν είναι τίποτα παραπάνω από έναν σκόπιμο, μοχθηρό και προμελετημένο φόνο, έναν φόνο τόσο άδικο όσο αυτοί που βρίσκονται στα χρονικά των θρησκευτικών, πολιτικών και κάθε είδους καταδιώξεων. Έχουν διαπραχθεί αρκετοί δικαστικοί φόνοι όπου οι αντιπρόσωποι του Κράτους δρούσαν με αγαθές προθέσεις, πιστεύοντας ότι τα θύματά τους ήταν ένοχοι κατά το κατηγορητήριο. Σε αυτή την περίπτωση οι αντιπρόσωποι του κράτους δεν μπορούν να αμυνθούν με μια παρόμοια δικαιολογία. Γιατί οι ίδιοι έχουν κατασκευάσει τη μαρτυρία που χρησιμοποιείται ως προσποίηση για να μας καταδικάσει, να μας καταδικάσει με ένορκους επιλεγμένους για να καταδικάσουν! Μπροστά στο δικαστήριο και μπροστά στον κόσμο που υποτίθεται ότι είναι το Κράτος, κατηγορώ τον εισαγγελέα και τον Bonfield για την συγερή συνωμοσία για την διάπραξη φόνου.

Θα αναφέρω ένα επεισόδιο που μπορεί να ρίξει λίγο φως πάνω σε αυτή την κατηγορία. Το απόγευμα το οποίο οι Πραιτοριανοί Φρουροί του Συλλόγου Πολιτών, Συλλόγου Τραπεζιτών, του Συλλόγου του Εμπορικού Επιμελητηρίου και των πριγκίπων των σιδηροδρόμων, επιτέθηκαν στη συγκέντρωση των εργατών στο Haymarket με δολοφονικές προθέσεις – σε αυτό το απόγευμα, περίπου στις 8 η ώρα, συνάντησα έναν νέο άνδρα με το όνομα Legner, που είναι μέλος στην Aurora Turn-Verein. Με συνόδευε και δεν με άφησε εκείνο το απόγευμα μέχρι τη στιγμή που κατέβηκα από το βαγόνι, λίγα δευτερόλεπτα πριν την έκρηξη. Ήξερε ότι δεν είχα δει τον Schwab εκείνο το απόγευμα. Ήξερε ότι δεν είχα καμιά τέτοια συνομιλία με κανέναν όπως ο προστατευόμενος του κ. Marshal Field, Thompson καταθέτει. Ήξερε ότι δεν πήδησα από το βαγόνι να ανάψω το σπύρτο και να το δώσω στον άνδρα που έριξε τη βόμβα. Δεν είναι σοσιαλιστής. Γιατί δεν τον φέραμε να καταθέσει; Γιατί οι αξιότιμοι εκπρόσωποι του Κράτους, Grinnell (ΣΤΜ ο εισαγγελέας) και Bonfield τον έδιωξαν μακριά.

Αυτοί οι αξιότιμοι κύριοι ξέραν τα πάντα για τον Legner. Ήξεραν ότι η κατάθεσή του θα αποδείκνυε την ψευδορκία των Thompson και Gilmer πέραν κάθε αμφιβολίας. Το όνομα του Legner ήταν στη λίστα των μαρτύρων για το Κράτος. Δεν κλήθηκε παρ' όλα αυτά για διάφορους λόγους. Ναι, ανέφερε σε αρκετούς φίλους ότι του προσφέρθηκαν 500 δολάρια αν έφευγε από την πόλη, και απειλήθηκε με άμεσες συνέπειες εάν παρέμενε εδώ και παρουσιαζόταν ως μάρτυρας υπεράσπισης. Απάντησε ότι δεν θα μπορούσε ούτε να πουληθεί ούτε να εξαναγκαστεί να υπηρετήσει τέτοιο υποχθόνιο και ποταπό σχέδιο. Όταν

θέλαμε τον Legner, δεν μπορούσε να βρεθεί, ο κ. Grinnell είπε – και ο κ. Grinnell είναι τίμιος άνθρωπος· ότι και ο ίδιος έψαχνε τον νεαρό αυτό άνδρα και δεν μπορούσε να τον βρει. Περίπου τρεις βδομάδες αργότερα, έμαθα ότι αυτός ο άνδρας απήχθη και βρέθηκε στο Μπούφαλο Νέας Υόρκης από δύο εξέχοντες φύλακες του “Νόμου και Τάξης”, δύο ντετέκτιβ του Σικάγο. Αφήστε τον κ. Grinnell, αφήστε και τον Σύλλογο Πολιτών, τον εργοδότη του, αφήστε τους να απαντήσουν σε αυτό! Και αφήστε τον κόσμο να αποφασίσει για αυτούς που θα γίνουν δολοφόνοι.

Όχι, επαναλαμβάνω, η κατηγορούσα αρχή δεν θεμελίωσε την νομική ενοχή μας. Παρά τις αγορασμένες ψευδορκίες κάποιων, και παρά την πρωτοτυπία (σαρκαστικά) των διαδικασιών αυτής της δίκης. Και όσο αυτό δεν έχει γίνει, και μας ανακοινώνετε την ετυμηγορία μιας διορισμένης επιτροπής επαγρύπνησης που δρα ως ένορκο σώμα, λέω, εσείς οι δήθεν αντιπρόσωποι και υψηλοί ιερείς του “Νόμου και Τάξης”, είστε οι αληθινοί και μόνοι παραβάτες και σε αυτή την περίπτωση σε βαθμό φόνου.

Είναι καλό να το γνωρίζει ο κόσμος αυτό. Και όταν μιλάω για τον κόσμο, δεν εννοώ τους λίγους συ-συνωμότες του Grinnell, τους ευγενείς πατρικούς που ευδοκίμουν πάνω στη μιζέρια των πολλών. Αυτά τα ανδρείκελα μπορεί να αποτελούν το Κράτος, μπορεί να ελέγχουν το Κράτος, μπορεί να έχουν τους Grinnell και τους Bonfield, τα τσιράκια τους! Όχι, όταν μιλάω για τον κόσμο, μιλάω για τη μεγάλη μάζα του ανθρώπινου μελισσιού, τον εργαζόμενο κόσμο, που δυστυχώς δεν είναι ακόμα συνειδητοποιημένος για τις αχρειότητες που διαπράττονται στο “όνομα του λαού” – στο όνομά τους.

Ο προαποφασισμένος φόνος οχτώ ανθρώπων, των οποίων το μόνο έγκλημα είναι ότι τόλμησαν να πουν την αλήθεια μπορεί να ανοίξει τα μάτια των εκατομμυρίων που υποφέρουν, μπορεί να τους ξυπνήσει. Όντως παρατήρησα ότι η καταδίκη μας κάνει θαύματα προς αυτή την κατεύθυνση ήδη. Η τάξη που φωνάζει για τις ζωές μας, οι καλοί, ευλαβείς Χριστιανοί, έχουν επιχειρήσει με κάθε τρόπο, μέσω των εφημερίδων τους και λοιπόν τρόπον, να αποκρύψουν το μόνο αληθινό θέμα αυτής της υπόθεσης. Απλά αναφέροντας τους κατηγορούμενους ως “Αναρχικούς” και περιγράφοντας τους σαν μια νέο-ανακαλυφθέν φυλή κανιβάλων, και εφευρίσκοντας σοκαριστικές και τρομακτικές ιστορίες σκοτεινών συνωμοσιών που υποτίθεται σχεδιάζονται από αυτούς – αυτοί οι καλοί Χριστιανοί με ζήλο προσπάθησαν να κρατήσουν τα γεγονότα μακριά από τους εργαζόμενους ανθρώπους και άλλα ενδιαφερόμενους, δηλαδή: Ότι το απόγευμα τις 4ης Μαΐου, 200 ένοπλοι άντρες υπό τις διαταγές ενός περιβόητου ρουφιάνου επιτέθηκαν σε συγκέντρωση ειρηνικών πολιτών.

Με τι πρόθεση; Με την πρόθεση να τους δολοφονήσει, ή όσους από αυτούς θα μπορούσε. Αναφέρομαι στην κατάθεση που δόθηκε από δύο από τους μάρτυρές μας. Οι μισθωτοί εργαζόμενοι αυτής της πόλης, άρχισαν να εναντιώνονται στο γδάρσιμο που τους γινόταν –

άρχισαν να λένε κάποια πολύ αληθινά πράγματα, αλλά ήταν πολύ δυσάρεστοι στην αριστοκρατική τάξη· παρουσίασαν κάποιες πολύ μέτριες απαιτήσεις. Σκέφτηκαν ότι οχτώ ώρες σκληρού μόχθου την ημέρα για μετά βίας δυο ώρες πληρωμή ήταν αρκετό.

Αυτός ο παράνομος συρφετός πρέπει να σωπάσει!

Ο μόνος τρόπος να τους σωπάσουν ήταν να τους φοβίσουν, και να δολοφονήσουν αυτούς που έκλεισαν μέσα ως “αρχηγούς”. Ναι, αυτά τα ξένα σκυλιά έπρεπε να διδαχθούν ένα μάθημα, έτσι ώστε ποτέ ξανά να μην ανακατεύονται με την αφ’ υψηλού εκμετάλλευση από τους καλοκάγαθους και Χριστιανούς άρχοντες. Ο Bonfield, ο άνθρωπος που θα έφερνε κοκκίνισμα ντροπής στους διευθύνοντες τις βραδιάς του Αγ. Βαρθολομαίου – ο Bonfield, ο διαπρεπής κύριος με την όψη που θα εξυπηρετούσε υπέροχα τον Doré στην αποτύπωση των δαιμόνων της κόλασης του Δάντη – ο Bonfield ήταν ο άνδρας με τα καλύτερα προσόντα για να ολοκληρώσει την συνομοσία του συλλόγου πολιτών, των πατρικίων μας. Εάν είχα ρίξει τη βόμβα, ή την είχα υποκινήσει, ή αν είχα γνώση επ’ αυτής, δε θα δίσταζα στιγμή να το αναφέρω. Είναι αλήθεια πολλές ζωές χάθηκαν – πολλοί τραυματίστηκαν. Αλλά εκατοντάδες σώθηκαν! Γι αυτή τη βόμβα θα υπήρχαν εκατοντάδες χήρες και ορφανά εκεί που τώρα είναι μόνο λίγα. Αυτά τα γεγονότα έχουν αποσιωπηθεί προσεκτικά, κι εμείς κατηγορούμαστε και καταδικαζόμαστε για συνωμοσία από τους αληθινούς συνωμότες και τους πράκτορές τους. Αυτό κύριε πρόεδρε, είναι ένας λόγος γιατί ποινή δεν πρέπει να αναγορευθεί από δικαστήριο δικαιοσύνης – εάν αυτό το όνομα έχει καμία σημασία.

“Αλλά” θα πει το Κράτος, “έχετε εκδώσει άρθρα για την κατασκευή δυναμίτη και βομβών.” Δείξτε μου μια ημερήσια εφημερίδα σε αυτή την πόλη που δεν έχει εκδώσει παρόμοια άρθρα! Θυμάμαι χαρακτηριστικά ένα μεγάλο άρθρο στην Chicago Tribune στις 23 Φεβρουαρίου, 1885. Η εφημερίδα περιείχε εξηγήσεις και σκίτσα από διάφορα ήδη καταχθόνιων μηχανών και βομβών. Θυμάμαι αυτή συγκεκριμένα γιατί την αγόρασα σε ένα σιδηροδρομικό σταθμό και είχα μπόλικο χρόνο να τη διαβάσω. Από τότε η Times έχει εκδώσει παρόμοια άρθρα στο ίδιο θέμα, και κάποια από τα άρθρα περί δυναμίτη που βρίσκονται στο Arbeiter-Zeitung είναι άρθρα από τους Times, γραμμένα από τους στρατηγούς Molineux και Fitzjohn Porter, στα οποία η χρήση βομβών δυναμίτη κατά απεργών συνίσταται ως το πιο αποτελεσματικό όπλο εναντίων τους. Μπορώ να μάθω γιατί οι εκδότες αυτών των εφημεριδών δεν έχουν προσαχθεί και καταδικαστεί για φόνο; Είναι επειδή συνιστούν τη χρήση αυτού του καταστροφικού μηχανισμού μόνο εναντίων του κοινού πλήθους; Αναζητώ πληροφορίες. Γιατί ο κ. Stone ένας των “Νέων” δεν είναι κατηγορούμενος σε αυτή την υπόθεση; Στην κατοχή του βρέθηκε μια βόμβα. Εξάλλου ο κ. Stone έκδωσε ένα άρθρο τον Ιανουάριο όπου έδινε πλήρης πληροφορίες σχετικά με την κατασκευή βομβών. Με αυτές τις πληροφορίες κάθε άντρας θα μπορούσε να κατασκευάσει μια βόμβα έτοιμη για χρήση με κόστος όχι μεγαλύτερο των δέκα λεπτών.

Τα Νέα έχουν περίπου δέκα φορές το τιράζ του Arbeiter-Zeitung. Δεν είναι πιο πιθανόν η βόμβα που χρησιμοποιήθηκε στις 4 Μαΐου να ήταν φτιαγμένη από το σχέδιο των “Νέων”; Αρκεί αυτοί οι άντρες να μην κατηγορηθούν για φόνο και καταδικαστούν. Επιμένω κύριε πρόεδρε, τέτοια διάκριση φιλική προς το κεφάλαιο είναι ασύμβατη με τη δικαιοσύνη, και δεν πρέπει να περαστεί ποινή.

Τα κύρια επιχειρήματα του Grinnell κατά των κατηγορουμένων ήταν “είναι ξένοι. Δεν είναι πολίτες.” Δεν μπορώ να μιλήσω για άλλου, θα μιλήσω για τον εαυτό μου. Είμαι κάτοικος της πολιτείας σίγουρα όσο ο Grinnell, και μάλλον ήμουν καλός σαν πολίτης – τουλάχιστον, δεν θέλω να συγκρίνομαι μαζί του.

Ο Grinnell απευθύνθηκε στον πατριωτισμό των ενόρκων. Σε αυτό, απαντάω στη γλώσσα του Τζόνσον, του Άγγλου λογοτέχνη, “πατριωτισμός είναι το τελευταίο καταφύγιο ενός καθάρματος.”

Οι προσπάθειές μου εκ μέρους των απόκληρων και αποστερημένων εκατομμυρίων, η ταραχή μου σε αυτή την κατεύθυνση, η εκλαΐκευση των οικονομικών διδασκαλιών – εν ολίγης, η εκπαίδευση των μισθωτών, ανάγεται ως “συνωμοσία ενάντια της κοινωνίας.” Η λέξη “κοινωνία” σοφά αντικαθίσταται για το “κράτος” όπως παρουσιάζεται από τους σημερινούς αριστοκράτες. Ήταν πάντα η γνώμη της άρχουσας τάξης ότι οι άνθρωποι πρέπει να είναι σε άγνοια γιατί χάνουν την υπηρετικότητά τους, τη μετριοφροσύνη και την υπακοή σε δυνάμεις που υπάρχουν καθώς η εξυπνάδα τους μεγαλώνει. Η εκπαίδευση ενός μαύρου σκλάβου ένα τέταρτο του αιώνα πριν ήταν κακούργημα. Γιατί; Επειδή έξυπνοι σκλάβοι θα αποτίναζαν τα δεσμά τους παρά το κόστος. Γιατί η παιδεία των σημερινών εργαζομένων φαίνεται ως έγκλημα προς το Κράτος από μια συγκεκριμένη τάξη; Για τους ίδιους λόγους! Το Κράτος όμως, σοφά απέφυγε αυτό το σημείο στο κατηγορητήριο. Από τις καταθέσεις τους, κάποιος θα αναγκαστεί να καταλήξει ότι στους λόγους που δίναμε και στις εκδόσεις μας, δε διδάσκαμε τίποτα άλλο παρά καταστροφή και δυναμίτη. Το δικαστήριο σήμερα το πρωί ανέφερε ότι δεν έχει υπάρξει αντίστοιχη περίπτωση στην ιστορία σαν αυτή. Παρατήρησα κατά τη διάρκεια αυτής της δίκης ότι οι κύριοι του νομικού επαγγέλματος δεν είναι διαβασμένοι στην ιστορία. Σε όλες τις ιστορικές υποθέσεις αυτού του είδους, η αλήθεια διαστρέφεται από τους ιερείς της κατεστημένης εξουσίας που πλησίαζε στο τέλος της.

Τι έχουμε πει στους λόγους και τις εκδόσεις μας; Ερμηνεύσαμε στον κόσμο τις συνθήκες και τις σχέσεις στην κοινωνία. Τους εξηγήσαμε τα διάφορα κοινωνικά φαινόμενα και τους κοινωνικούς νόμους και συνθήκες κάτω από τις οποίες συμβαίνουν.

Έχουμε κάτω από επιστημονική έρευνα, αδιαμφισβήτητα αποδείξει και φέραμε εις γνώση τους ότι το μισθωτό σύστημα είναι η ρίζα των παρούσων κοινωνικών ανισοτήτων,

ανισότητες τόσο τερατώδεις που φωνάζουν ως τον παράδεισο. Επιπροσθέτως, έχουμε πει ότι το μισθωτό σύστημα, σαν συγκεκριμένη φόρμα κοινωνικής ανάπτυξης, θα πρέπει, από την ανάγκη της λογικής, να κάνει χώρο για υψηλότερες μορφές πολιτισμού· ότι το μισθωτό σύστημα πρέπει να ετοιμάσει το δρόμο και να εξοπλίσει τα θεμέλια για ένα κοινωνικό σύστημα συνεργασίας – το οποίο είναι ο Σοσιαλισμός. Ότι αυτή ή η άλλη θεωρία, αυτό ή το άλλο σχέδιο σχετικά με μελλοντικές ρυθμίσεις ήταν αποδεκτό δεν ήταν θέμα επιλογής αλλά ιστορικής ανάγκης, και για εμάς η τάση προόδου είναι η Αναρχία – όπερ σημαίνει, μια ελεύθερη κοινωνία αυτο-κυρίαρχων ατόμων όπου η ελευθερία και η οικονομική ισότητα όλων θα φέρουν μία ακλόνητη ισορροπία ως θεμέλιο και συνθήκη της φυσικής τάξης πραγμάτων.

Δεν είναι βέβαιο ότι οι αξιότιμοι Bonfield και Grinnell μπορούν να αντιληφθούν μια κοινωνική τάξη που να είναι άθικτη χωρίς το γκλοπ και το πιστόλι του αστυνομικού, ούτε μια ελεύθερη κοινωνία χωρίς φυλακες, κάτεργα και εισαγγελείς. Σε μια τέτοια κοινωνία, μάλλον θα αποτύγχαναν να βρουν ένα χώρο για τον εαυτό τους.

Και είναι αυτός ο λόγος γιατί ο Αναρχισμός είναι ένα “ολέθριο και καταδικαστέο δόγμα;”

Ο Grinnell μας γνωστοποίησε ότι ο Αναρχισμός ήταν σε δίκη. Η θεωρία του αναρχισμού ανήκει στη σφαίρα της υποθετικής φιλοσοφίας. Δεν ειπώθηκε ούτε συλλαβή περί Αναρχισμού στη συγκέντρωση στο Haymarket. Στην συγκέντρωση συζητήθηκε το δημοφιλές θέμα της μείωσης του εργατικού ωραρίου. Μα, ο “Αναρχισμός είναι σε δίκη!” αφρίζει ο κ. Grinnell. Εάν αυτή είναι η περίπτωση λοιπόν κύριε πρόεδρε, πολύ καλά· μπορείτε να με καταδικάσετε γιατί είναι Αναρχικός. Πιστεύω, μαζί με τον Buckle, τον Pain, Jefferson, Emerson και Spencer, και με πολλούς άλλους μεγάλους στοχαστές αυτού του αιώνα, ότι η κατάσταση των καστών και τάξεων – η κατάσταση όπου μια τάξη κυριαρχεί πάνω και ζει από τον κόπο κάποιας άλλης τάξης και το ονομάζει αυτό ευταξία – ναι· πιστεύω ότι αυτή η βάρβαρη μορφή κοινωνικής οργάνωσης, με το νομιμοποιημένο πλιάτσικο και φόνο, είναι καταδικασμένη να πεθάνει και να κάνει χώρο για μια ελεύθερη κοινωνία, με εθελοντική συσχέτιση, ή παγκόσμια αδελφότητα αν θέλετε. Μπορείτε να ανακοινώσετε την ποινή σε μένα αξιότιμε δικαστή, αλλά αφήστε τον κόσμο να ξέρει ότι το 1886 μΧ στην πολιτεία του Ιλινόις, οχτώ άνδρες καταδικάστηκαν σε θάνατο επειδή πίστευαν σε ένα καλύτερο μέλλον· γιατί δεν έχασαν την πίστη τους στην υπέρτατη νίκη της ελευθερίας και της δικαιοσύνης! “Διατάξατε την καταστροφή της κοινωνίας και του πολιτισμού”, λέει το εργαλείο και πράκτορας των συλλόγων Τραπεζιτών και Πολιτών, Grinnell. Αυτός ο άνθρωπος δεν έχει ακόμα να μάθει τι είναι πολιτισμός. Είναι το ίδιο παλιό επιχείρημα κατά της ανθρώπινης προόδου. Διαβάστε την ιστορία της Ελλάδας, της Ρώμης· αυτή της Βενετίας· δείτε τις σκοτεινές περιόδους της εκκλησίας και ακολουθείστε το αγκαθώδες μονοπάτι της επιστήμης. “Όχι αλλαγή! Όχι αλλαγή! Θα καταστρέψετε την κοινωνία και τον πολιτισμό!” κραυγάζουν οι κυρίαρχες τάξεις. Είναι τόσο άνετα βολεμένοι κάτω από το παρών σύστημα όπου φυσικά απεχθάνονται και φοβούνται ακόμα και την παραμικρή αλλαγή. Τα προνόμιά τους είναι τόσο σημαντικά σε αυτούς όσο η ίδια η ζωή,

και κάθε αλλαγή απειλεί αυτά τα προνόμια. Αλλά ο πολιτισμός είναι μια σκάλα όπου τα σκαλοπάτια είναι μνημεία τέτοιων αλλαγών! Χωρίς αυτές τις κοινωνικές αλλαγές – όλες έγιναν χωρίς τη θέληση και την δύναμη των κυρίαρχων τάξεων – δε θα υπήρχε πολιτισμός. Όσο για την καταστροφή της κοινωνίας που έχουμε κατηγορηθεί ότι αποζητούμε, δεν ακούγεται λίγο σαν έναν από τους μύθους του Αισώπου – σαν την πονηρή αλεπού; Εμείς που ρισκάρουμε τις ζωές μας να σώσουμε την κοινωνία από το τέρας – το τέρας που την έπιασε από το λαιμό· που ρουφάει το αίμα της, που τρώει τα παιδιά της – εμείς, που θα θεραπεύσουμε τις ματωμένες πληγές τις, που θα την ελευθερώναμε από τα δεσμά που σφυρηλατήσατε τριγύρω της· από τη μιζέρια που της φέρατε – εμείς εχθροί της!!

Αξιότιμε δικαστή, οι δαίμονες της κόλασης θα γελάνε με την ειρωνεία που υπάρχει.

Έχουμε κηρύξει για τον δυναμίτη. Ναι, έχουμε προνοήσει από τα μαθήματα που μας διδάσκει η ιστορία, ότι οι κυρίαρχες τάξεις του σήμερα δε θα ακούσουν τη φωνή της λογικής όπως δεν την άκουσαν και οι προκάτοχοί τους· ότι θα προσπαθήσουν με ωμή βία να μείνουν στο τιμόνι της προόδου. Είναι αυτό ψέμα ή η αλήθεια που λέμε; Δεν είναι ήδη όλες οι μεγάλες βιομηχανίες αυτής της κάποτε ελεύθερης χώρας κάτω από την παρακολούθηση από την αστυνομία, τους ντετέκτιβ, το στρατό και τους σερίφηδες – και αυτή η επιστροφή στη μαχητικότητα δεν αναπτύσσεται μέρα με τη μέρα; Ελεύθεροι Αμερικάνοι – σκεφτείτε το – δουλεύουν σαν κατάδικοι στα κάτεργα κάτω από στρατιωτικούς φρουρούς! Το προβλέψαμε αυτό, και προβλέπουμε ότι σύντομα αυτές οι συνθήκες θα γίνουν αφόρητες. Τότε τι; Η εντολή των φεουδαρχών της εποχής μας είναι σκλαβιά, πείνα και θάνατος. Αυτό είναι το πρόγραμμα τους τα τελευταία χρόνια. Έχουμε πει στους δουλευτές, ότι η επιστήμη διείσδυσε στα μυστήρια της φύσης – ότι από το κεφάλι του Δία, για μια ακόμα φορά ξεπήδησε η Αθηνά – Δυναμίτης!

Αν αυτή η διακήρυξη είναι συνώνυμη με φόνο, γιατί δεν κατηγορείτε αυτούς στους οποίους χρωστάμε την εφεύρεση; Το να μας κατηγορήσετε με την απόπειρα κατάρριψης του παρόντος συστήματος κατά την ή περί της 4ης Μαΐου με βία και μετά να θεμελιώσουμε την Αναρχία είναι εξωφρενική δήλωση ακόμα και για έναν πολιτικάντη να κάνει [ΣΤμ. Οι εισαγγελείς στις ΗΠΑ είναι εκλεγμένοι]. Εάν ο Grinnell πίστευε ότι αποπειραθήκαμε για κάτι τέτοιο, γιατί δεν έβαλε τον Δρ Bluthardt να μας εξετάσει ως προς την πνευματική μας υγεία; Μόνο τρελοί άνθρωποι θα είχαν σχεδιάσει τέτοιο υπέροχο σχέδιο, και οι τρελοί άνθρωποι δεν μπορούν να διωχθούν και να καταδικαστούν για φόνο. Εάν είχε υπάρξει οτιδήποτε σαν συνωμοσία ή προμελέτη, δεν πιστεύετε κ . πρόεδρε ότι τα γεγονότα θα είχαν πάρει μια διαφορετική τροχιά από αυτήν που πήραν εκείνο το απόγευμα αλλά και αργότερα; Αυτή η ανοησία περί “συνωμοσίας” βασίζεται σε μια ομιλία που έδωσα την υπαίτιο των γενεθλίων του Ουάσιγκτον στο Grand Rapids του Μίσιγκαν, πάνω από ενάμιση χρόνο πριν. Ήμουν προσκεκλημένος των Ιπποτών της Εργασίας γι αυτό το σκοπό. Παρέμεινα στο γεγονός ότι η χώρα μας ήταν πολύ μακριά από αυτό που οραματίστηκαν οι μεγάλοι επαναστάτες του προηγούμενου αιώνα. Είπα ότι αυτοί οι άνθρωποι αν ζούσαν σήμερα θα καθάριζαν τους στάβλους του Αυγεία με σιδερένιες σκούπες, και αυτοί επίσης θα χαρακτηριζόντουσαν ως

“άγριοι σοσιαλιστές”. Δεν είναι τυχαίο ότι είπα ο Washington θα είχε κρεμαστεί για προδοσία εάν η επανάσταση είχε αποτύχει. Ο Grinnell έκανε αυτό το “ιερόσυλο σχόλιο” το κύριο βέλος του εναντίον μου. Γιατί; Επειδή σκόπευε να αναθεματίσει το πνεύμα του know-nothing http://en.wikipedia.org/wiki/Know_Nothing [ΣΤΜ Ρατσιστική ιδεολογία περι του 1850 στις ΗΠΑ] απέναντί μου. Γιατί; Μα ποιος θα αρνηθεί την ορθότητα της δήλωσης; Ότι θα συνέκρινα τον εαυτό μου με τον Ουάσιγκτον είναι ένα απλό ψέμα. Αλλά και αν το έκανα, θα θεωρούταν ως φόνος; Μπορεί να έχω πει στο άτομο που εμφανίστηκε σήμερα εδώ ως μάρτυρας ότι οι εργαζόμενοι θα έπρεπε να κουβαλάν όπλα, καθώς η βία κατά πάσα πιθανότητα θα είναι ο τελευταίος συντελεστής· και ότι στο Σικάγο υπάρχουν τόσοι και τόσοι οπλισμένοι, αλλά σίγουρα δεν είπα ότι προτείνουμε να “εγκαινιάσουμε την κοινωνική επανάσταση.” Και αφήστε με να πω: Οι επαναστάσεις δεν γίνονται παρά όπως οι σεισμοί και οι κυκλώνες. Οι επαναστάσεις είναι η επίπτωση συγκεκριμένων σκοπών και συνθηκών. Έκανα την κοινωνική επιστήμη ως συγκεκριμένη σπουδή για πάνω από δέκα χρόνια, και δεν μπορώ να δώσω σημασία σε τέτοιες ανοησίες! Πιστεύω όμως, ότι η επανάσταση είναι κοντά – στην ουσία είναι ήδη εδώ. Αλλά είναι ο ιατρός υπεύθυνος για το θάνατο του ασθενή του επειδή τον διάγνωσε; Εάν κάποιος είναι να κατηγορηθεί για την επερχόμενη επανάσταση είναι η άρχουσα τάξη που σταθερά αρνήθηκε να κάνει παραχωρήσεις όταν κάποιες μεταρρυθμίσεις ήταν απαραίτητες· που διατηρεί ότι μπορεί να σταματήσει την πρόοδο και να υπαγορεύσει μια παύση στις αιώνιες δυνάμεις, αυτή [η αρχική τάξη] που δεν είναι παρά παιχνιδιάρικη δημιουργία.

Η θέση που έχει υιοθετηθεί σε αυτή την υπόθεση είναι ότι είμαστε ηθικά υπεύθυνοι για την αστυνομική φασαρία στις 4 Μαΐου. Τέσσερα ή πέντε χρόνια πριν, κάθισα σε αυτό το δικαστήριο ως μάρτυρας. Οι εργαζόμενοι προσπαθούσαν να αποζημιωθούν με νόμιμο τρόπο. Είχαν ψηφίσει, και μεταξύ άλλων είχαν εκλέξει τον εκπρόσωπό τους, υποψήφιο από την Δέκατη-τέταρτη πτέρυγα. Αλλά στην εταιρεία δημόσιων συγκοινωνιών δεν άρεσε αυτός ο άνθρωπος. Και δύο από τους τρεις δικαστές των εκλογών σε μια περιφέρεια, γνωρίζοντάς το, πήραν τις κάλπες σπίτια τους και “διόρθωσαν” τα εκλογικά αποτελέσματα, ώστε να κλέψουν από τους πολίτες τους εκλεγμένους τους αντιπροσώπους, και να δώσουν την αντιπροσώπηση στο καλοήθες μονοπώλιο της εταιρίας δημόσιων συγκοινωνιών.

Οι εργαζόμενοι ξόδεψαν 1.500 δολάρια στην δίωξη των δραστών αυτού του εγκλήματος. Οι αποδείξεις απέναντί τους ήταν τόσο συγκλονιστικές όπου και ομολόγησαν ότι παραποίησαν τις ψήφους και πλαστογράφησαν τα επίσημα έγγραφα. Ο δικαστής Gardner που προέδρευε αυτού του δικαστηρίου, τους απάλλαξε, δηλώνοντας ότι “η πράξη αυτή προφανώς δεν έγινε λόγω εγκληματικής πρόθεσης.” Δε θα κάνω κανένα σχόλιο. Αλλά όταν πλησιάζουμε τον τομέα την ηθικής αυτοργίας, έχει μια τεράστια έκταση! Κάθε άνθρωπος που στο παρελθόν βοήθησε στην ανατροπή αυτών που αναζητούν μεταρρυθμίσεις είναι υπεύθυνος για την ύπαρξη επαναστατικών σε αυτή την πόλη σήμερα! Αυτοί όμως, που προσπαθήσαν να φέρουν μεταρρυθμίσεις πρέπει να εξαιρεθούν από την ευθύνη – και σε αυτούς ανήκω.

Εάν η ετυμηγορία βασιστεί πάνω σε υποθέσεις ηθικής αυτουργίας, κύριε πρόεδρε, το φέρνω αυτό ως λόγο γιατί δεν πρέπει να δοθεί ποινή.

Εάν η γνώμη αυτού του δικαστηρίου σήμερα είναι καλός νόμος, δεν υπάρχει άνθρωπος σε αυτή τη χώρα που δεν θα μπορούσε νόμιμα να κρεμαστεί. Το εγγυώμαι ότι, πάνω στους ίδιους τους νόμους που διαβάσατε, δεν υπάρχει κάποιος σε αυτό το δικαστήριο που δεν θα μπορούσε να κρεμαστεί “δίκαια, αντικειμενικά και νόμιμα!” Ο Φουσέ, βαλές του Ναπολέον, είπε κάποια στιγμή στον αφέντη του: “Δώσε μου ένα στίχο από οτιδήποτε έχει ποτέ γράψει κάποιος, και θα τον φέρω στο ικρίωμα.” Και αυτό το δικαστήριο έχει ουσιαστικά κάνει το ίδιο. Πάνω σε αυτό το νόμο, κάθε πρόσωπο σε αυτή τη χώρα μπορεί να διωχθεί για συνωμοσία, και αναλόγως με την περίπτωση, για φόνο. Κάθε μέλος σωματίου, Ιππότες της Εργασίας, ή οποιουδήποτε άλλου εργατικού οργανισμού, μπορεί τότε να καταδικαστεί για συνωμοσία, και σε περιπτώσεις βίας – για τις οποίες μπορεί να μην είναι καθόλου υπεύθυνοι – για φόνο, όπως έχουμε καταδικαστεί κι εμείς. Έχοντας αυτό ως προηγούμενο, ωθείς τις μάζες που τώρα διαμαρτύρονται με ειρηνικό τρόπο σε ανοιχτή εξέγερση! Εδώ λοιπόν κλείνετε την τελευταία βαλβίδα ασφαλείας – και το αίμα που θα χυθεί, το αίμα αθώων – θα είναι στα χέρια σας!

“Εφτά αστυνομικοί πέθαναν,” φώναξε ο Grinnell, γνέφοντας με νόημα προς τους ενόρκους. Θέλετε ζωή αντί ζωής, και έχετε καταδικάσει ένα ίσο αριθμό ανδρών, για τους οποίους δεν μπορεί να ειπωθεί αληθινά ότι είχαν οτιδήποτε να κάνουν με τους φόνους των θυμάτων του Bonfield. Την ίδια νομική αρχή βρίσκουμε και ανάμεσα σε διάφορες βάρβαρες φυλές. Τα τραύματα μεταξύ τους εξισορροπούνται τρόπος του λέγειν. Οι Σινούκ και οι Άραβες για παράδειγμα, απαιτούσαν τη ζωή κάποιου εχθρού για κάθε θάνατο που είχαν υποστεί στα χέρια του εχθρού. Δεν ήταν ιδιαίτερα απαιτητικοί όσον αφορά το άτομο, αρκεί να είχαν μια ζωή για μια ζωή. Αυτή η αρχή είναι ακόμα κυρίαρχη ανάμεσα στους ιθαγενείς των Νήσων Sandwich. Αν είναι να κρεμαστούμε με αυτή την αρχή, τότε πείτε το μας, και αφήστε τον κόσμο να γνωρίζει τι πολιτισμένη και χριστιανική χώρα είναι αυτή στην οποία οι Goulds, οι Vanderbilts, οι Stanfords, οι Fields, Armours [πλούσιοι ιδιοκτήτες της εποχής των συντεχνιών], και λοιπά τρωκτικά του χρήματος ήρθαν να σώσουν την ελευθερία και δικαιοσύνη!

Ο Grinnell δήλωσε επανειλημμένα ότι η χώρα μας είναι μια πεφωτισμένη χώρα, (Σαρκαστικά). Η ετυμηγορία πλήρως επιβεβαιώνει το αντίθετο. Η ετυμηγορία απέναντί μας είναι το ανάθεμα από τις πλούσιες τάξεις πάνω στα λεηλατημένα θύματά τους – τον απέραντο στρατό εργατών και αγροτών. Εάν κύριε πρόεδρε δε θέλετε να έχετε τον κόσμο να το πιστεύει αυτό· εάν δε θα θέλατε να τους έχετε να πιστεύουν πως για ακόμα μια φορά φτάσαμε στη Σπαρτιατική Γερουσία, στον Αθηναϊκό Άρειο Πάγο, στο Βενετικό Συμβούλιο των Δέκα κλπ., τότε δεν πρέπει να δοθεί ποινή. Αλλά, εάν νομίζετε ότι κρεμάζοντάς μας, μπορείτε να καταπνίξετε το εργατικό κίνημα – το κίνημα από το οποίο τα εκατομμύρια καταπιεσμένων, τα εκατομμύρια που μοχθούν και ζουν στην ανάγκη και τη μιζέρια, οι μισθωτοί σκλάβοι εκτός σωτηρίας – εάν αυτή είναι η άποψή σας, τότε κρεμάστε μας! Εδώ

θα βηματίσουμε σε σπίθες, αλλά εκεί, και εκεί, και πίσω σας και μπροστά σας, φλόγες θα ανάψουν. Είναι μια υπόγεια φωτιά, δεν μπορείτε να τη σβήσετε. Η Γη καίγεται κάτω απ' τα πόδια σας. Δεν μπορείτε να το καταλάβετε. Δεν πιστεύετε σε μαγικές τέχνες όπως πίστευαν οι πρόγονοί σας, που έκαιγαν μάγισσες στην πυρά, αλλά πιστεύετε σε συνωμοσίες· πιστεύετε πως όλα τα τελευταία συμβάντα είναι δουλειά συνωμοτών! Είστε σαν το παιδί που ψάχνει για την εικόνα του πίσω απ' τον καθρέφτη. Αυτό που βλέπετε, και αυτό που προσπαθείτε να κατανοήσετε δεν είναι τίποτα από το απατηλό ανατακλαστικό της κακιάς σας συνείδησης. Προσπαθείτε να “καταπνίξετε τους συνωμότες” – τους “ταραχοποιούς”; Ε, καταπνίξτε κάθε εργοστασιάρχη που έγινε πλούσιος χάρη στην απλήρωτη εργασία των υπαλλήλων του. Καταπνίξτε κάθε γαιοκτήμονα που μάζεψε πλούτη από το ενοίκιο υπερφορτωμένων εργατών και αγροτών. Καταπνίξτε κάθε μηχανή που έφερε την επανάσταση στην βιομηχανία και την αγροτική παραγωγή, που την εντείνει, καταστρέφει τον παραγωγό, που αυξάνει τον εθνικό πλούτο, ενώ ο δημιουργός όλων αυτών στέκει ανάμεσά τους, δελεασμένος από την πείνα! Καταπνίξτε τους σιδηρόδρομους, τον τηλεγράφο, το τηλέφωνο, τον ατμό και τους εαυτούς σας – γιατί κάθε τι αναπνέει το επαναστατικό πνεύμα.

Εσείς κύριοι, εσείς είστε οι επαναστάτες! Επαναστατείτε απέναντι στις επιπτώσεις των κοινωνικών συνθηκών, που σας πέταξαν, από καθαρή τύχη, σε έναν υπέροχο παράδεισο. Χωρίς να διερωτάστε, φαντάζεστε ότι κανένας άλλος δεν έχει δικαιώματα σε αυτόν τον τόπο. Επιμένετε ότι είστε οι εκλεκτοί, οι μόνοι ιδιοκτήτες. Οι δυνάμεις που σας πέταξαν στον παράδεισο, οι βιομηχανικές δυνάμεις, λειτουργούν ακόμα. Δραστηριοποιούνται και εντείνονται από μέρα σε μέρα. Η τάση τους είναι να ανυψώσουν την ανθρωπότητα στο ίδιο επίπεδο, να έχουν όλη την ανθρωπότητα να μοιραστεί τον παράδεισο που τώρα μονοπωλείτε.

Εσείς στην τύφλα σας, νομίζετε ότι μπορείτε να σταματήσετε το παλιρροϊκό κύμα του πολιτισμού και ανθρωπίνης απελευθέρωσης βάζοντας μερικούς αστυνομικούς, μερικά οπλοπολυβόλα και μερικές διμοιρίες πολιτοφυλακής στο έδαφος – νομίζετε ότι μπορείτε να φοβίσετε τα ανυψωμένα κύματα πίσω στα απύθμενα βάθη από τα οποία αναδύθηκαν, με την ανέγερση ικριωμάτων σε προοπτική προβολή. Εσείς, που αντιτίθεστε στην φυσική τροχιά των πραγμάτων, εσείς είστε οι αληθινοί επαναστάτες. Εσείς και εσείς μόνο είστε οι συνωμότες και οι καταστροφείς!

Είπε το δικαστήριο χθες αναφερόμενο στη διαδήλωση του Εμπορικού Επιμελητηρίου: “Αυτοί οι άντρες άρχισαν [τη διαδήλωση] με την σαφή πρόθεση να λεηλατήσουν το κτήριο του Εμπορικού Επιμελητηρίου”. Ενώ δεν μπορώ να δω τι νόημα θα είχε μια τέτοια πράξη, και ενώ γνωρίζω ότι η συγκεκριμένη διαμαρτυρία διοργανώθηκε απλά σαν μέσο προπαγάνδας απέναντι στο σύστημα που νομιμοποιεί τις σεβαστές εργασίες που γίνονται εδώ, θα υποθέσω ότι οι τρεις χιλιάδες εργάτες που βάδισαν στη διαδήλωση, ήθελαν όντως να λεηλατήσουν το κτήριο. Σε αυτή την περίπτωση θα διαφέραν από τους αξιοσέβαστους κύριους του Εμπορικού Επιμελητηρίου μόνο σε αυτό – στο ότι αποπειράθηκαν να

ανακτήσουν περιουσία με παράνομο τρόπο, ενώ οι άλλοι λεηλατούν ολόκληρη τη χώρα νόμιμα και παράνομα – και αυτό είναι το αξιοσέβαστο επάγγελμά τους. Αυτό το δικαστήριο της “δικαιοσύνης και ισότητας” προωθεί την αρχή ότι όταν δύο άτομα κάνουν το ίδιο πράγμα, δεν είναι το ίδιο πράγμα. Ευχαριστώ το δικαστήριο για αυτήν την ομολογία. Περιέχει όλα όσα διδάξαμε και για τα οποία θα κρεμαστούμε σε δυο κουβέντες! Η κλοπή είναι ένα αξιοσέβαστο επάγγελμα όταν εφαρμόζεται από την προνομιούχα τάξη. Είναι αδίκημα όταν καταφεύγουν σε αυτήν για αυτοσυντήρηση άλλες τάξεις. Η διαρπαγή και η λεηλασία είναι οι αρχές μιας συγκεκριμένης τάξης κυρίων που βρίσκουν αυτό τον τρόπο για να βγάζουν τα προς το ζειν ευκολότερο και προτιμότερο από την έντιμη εργασία – αυτού του είδους τις αρχές αποπειραθήκαμε και τώρα προσπαθούμε, και θα προσπαθούμε για όσο ζούμε να τις αποδιώξουμε. Κοιτάξτε τα οικονομικά πεδία μαχών! Θαυμάστε τη σφαγή και τη λεηλασία των Χριστιανών πατρικίων! Συνοδέψτε με στα διαμερίσματα των παραγωγών πλούτου της πόλης. Πηγαίνετε μαζί μου στους υποσιτισμένους εργάτες ορυχείων στην κοιλάδα Hocking. Κοιτάξτε τους παρίες στην κοιλάδα Monongahela, και σε άλλες εξορυκτικές περιοχές της χώρας, ή περάστε από τους σιδηρόδρομους αυτού του τρανού και νομοταγή πολίτη, του Jay Gould. Και μετά πείτε μου εάν αυτές οι αρχές έχουν μέσα τους μια ηθική αρχή που να αξίζει την συντήρησή τους. Εγώ λέω ότι η συντήρηση τέτοιων αρχών είναι εγκληματική – είναι δολοφονική. Σημαίνει την διατήρηση της συστηματικής καταστροφής γυναικόπαιδων στα εργοστάσια. Σημαίνει την διατήρηση της ακολασίας, της σεξουαλικής αλλά και της ιδεολογικής εκπόρνευσης. Σημαίνει τη διατήρηση της μιζέριας, της ανάγκης και της δουλικότητας από την μία, και την επικίνδυνη μάζωξη κλοπιμαίων, απραξίας, φιληδονίας και τυραννίας από την άλλη. Σημαίνει την διατήρηση της διαστροφής σε κάθε μορφή.

Και τελευταίο αλλά εξ' ίσου σημαντικό, σημαίνει τη διατήρηση της ταξικής μάχης, των απεργιών, των εξεγέρσεων και την αιματοχυσίας. Αυτές είναι οι “αρχές σας”, κύριοι· ναι, και είστε άξιοι να είστε υπερασπιστές τέτοιων αρχών. Είστε κατ' εξοχήν κατάλληλοι για αυτό το ρόλο. Έχετε τα συγχαρητήριά μου!

Ο Grinnell μίλησε για τον Βίκτωρ Ουγκώ. Δεν χρειάζεται να επαναλάβω αυτά που είπε, αλλά θα του απαντήσω στη γλώσσα ενός Γερμανού φιλόσοφου: “Η μπουρζουαζία χτίζει μνημεία προς τιμήν των κλασσικών. Εάν τους είχαν διαβάσει, θα τους έκαιγαν!” Και γιατί, ανάμεσα στα άρθρα που διαβάζω εδώ από το Arbeiter-Zeitung, που έφερε ως αποδεικτικά πειστήρια η εισαγγελία, πάνω στα οποία σκοπεύουν να πείσουν τους ενόρκους για τον επικίνδυνο χαρακτήρα των αναρχικών κατηγορούμενων, είναι ένα απόσπασμα από το Faust του Goethe

“Es erben sich Gesetzt und Rechte,
We eine ew'ge Krankheit fort,” etc.

(“Νόμοι και ταξικά προνόμια μεταδίδονται σαν κληρονομικές ασθένειες”). Και ο κ. Ingham στο λόγο του είπε στους Χριστιανούς ενόρκους ότι οι σύντροφοί μας, οι κομμουνιστές του Παρισιού, το 1871, εκθρόνισαν τον Παντοκράτορα Θεό, και στη θέση του βάλανε μια απλή πόρνη. Το αποτέλεσμα ήταν υπέροχο! Οι καλοί Χριστιανοί σοκαρίστηκαν.

Θα επιθυμούσα κύριε πρόεδρε, να ενημερώσετε τους κυρίους, ότι το επεισόδιο έγινε στο Παρίσι σχεδόν πριν έναν αιώνα, και οι βέβηλοι δράστες ήταν σύγχρονοι με τους ιδρυτές της Δημοκρατίας – ανάμεσά τους και ο Thomas Paine. Και η γυναίκα δεν ήταν πόρνη, αλλά μια πολίτης του Παρισιού, που σε εκείνη τη στιγμή υπηρέτησε απλά ως αλληγορία για τη θεά της λογικής.

Αναφερόμενος στο γράμμα του Most που διαβάστηκε εδώ, ο κ. Ingham είπε: “Αυτοί”, εννοώντας τον Most κι εμένα, “Αυτοί θα μπορούσαν να έχουν καταστρέψει χιλιάδες αθώες ζωές στην κοιλάδα Hocking με αυτό το δυναμίτη”. Είπα ότι είχα να πω για το γράμμα στην μαρτυρία μου, αλλά θα προσθέσω ότι δύο χρόνια πριν πήγα στην κοιλάδα Hocking ως ανταποκριτής. Ενόσω εκεί, είδα εκατοντάδες ζωές στην διαδικασία αργής καταστροφής, βαθμιαίας καταστροφής. Δεν υπήρχε δυναμίτης, ούτε ήταν Αναρχικοί υπεύθυνη γι αυτή τη διαβολική εργασία. Ήταν το έργο των υπέρτατων σεβαστών μονοπωλίων, νομοταγών πολιτών αν το θέλετε. Δεν χρειάζεται να πούμε ότι οι δολοφόνοι δεν διώχτηκαν ποτέ. Ο Τύπος είχε λίγα να πει, και η πολιτεία του Ohio τους βοηθούσε. Τι τρόμος θα ήταν αν τα θύματα αυτού του διαβολικού σχεδίου αγανακτούσαν και τίναζαν κάποιους από τους σεβαστούς δολοφόνους σε κομματάκια. Όταν στο ανατολικό St. Louis, τα τσιράκια του Jay Gould, “που το λέει η καρδιά τους”, πυροβόλησαν εν ψυχρώ και σκότωσαν έξι εργάτες και εργάτριες, λίγα ειπώθηκαν, και τα δικαστήρια αρνήθηκαν να διώξουν τους κύριους αυτούς. Το ίδιο έγινε και στο Chicago, στο Milwaukee και σε άλλα μέρη. Ένας κατασκευαστής επίπλων στο Chicago πυροβόλησε και τραυμάτισε σοβαρά δύο απεργούς την προηγούμενη άνοιξη. Τον παραδώσανε στα δικαστήρια. Τα δικαστήρια αρνήθηκαν να διώξουν τον κύριο.

Αλλά, όταν σε μια περίπτωση, ένας εργάτης σε άμυνα αντιστάθηκε στην δολοφονική απόπειρα της αστυνομίας και έριξε μια βόμβα, και για μια φορά αίμα χύθηκε στην άλλη πλευρά, τι τρομερές ιαχές ξεσηκώθηκαν παντού: “Συνωμοσία επιτίθεται στα κεκτημένα δικαιώματα!” Και οχτώ θύματα αναζητούνται γι αυτό. Πολλά ειπώθηκαν για το κοινό συναίσθημα. Πολλά ειπώθηκαν για τις διαμαρτυρίες του κοινού. Γιατί, είναι γεγονός, ότι κανένας πολίτης δεν τόλμησε να εκφράσει άλλη γνώμη πέρα από αυτή που υπαγορεύει το Κράτος, γιατί αν είχε κάνει διαφορετικά, θα τον είχαν κλείσει μέσα· μπορεί να τον είχαν στείλει στο ικρίωμα να ταλαντεύεται όπως θα έχουν τη χαρά να κάνουν σε εμάς, εάν το διάταγμα αυτού του “σεβαστού δικαστηρίου” ολοκληρωθεί.

“Αυτοί οι άντρες” είπε επανειλημμένα ο Grinnell, “δεν έχουν αρχές· είναι απλοί δολοφόνοι, φονιάδες, κλέφτες,” κλπ. Ομολογώ ότι οι φιλοδοξίες και οι στόχοι μας είναι ακαταλαβίστικά σε ανήθικους ρουφιάνους, αλλά σίγουρα για αυτό δε φταίμε. Ο ισχυρισμός, εάν δεν κάνω λάθος, βασιζόταν στην υπόθεση ότι θέλαμε να καταστρέψουμε περιουσίες. Εάν αυτή η διαστρέβλωση των γεγονότων ήταν σκόπιμη, δεν το γνωρίζω. Όμως προς υπεράσπιση των πιστεύω μας θα πω ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι ένα τεράστιο ψέμα. Άρθρα διαβάστηκαν από το Arbeiter-Zeitung και το Alarm για να δείξουν την επικίνδυνη φύση των

κατηγορούμενων. Τα αρχεία του Arbeiter-Zeitung και του Alarm ψάχτηκαν για τα τελευταία χρόνια. Αυτά τα άρθρα που γενικά σχολιάζουν τις βαρβαρότητες που προκλήθηκαν από τις αρχές πάνω σε απεργούς, διαλέχτηκαν για να διαβαστούν σε εσάς. Άλλα άρθρα δεν διαβάστηκαν στο δικαστήριο. Άλλα άρθρα δεν ήταν το ζητούμενο. Ο εισαγγελέας, πάνω σε αυτά τα άρθρα (που όλοι ξέρουν ότι ψεύδεται με το που λέει κάτι), υποθέτει ότι “αυτοί οι άντρες δεν έχουν αρχές”.

Λίγες βδομάδες πριν τη σύλλησή μου και την κατηγορία για την οποία καταδικάστηκα, με προσκάλεσαν οι ιερείς της Αυτόνομης Εκκλησίας, να μιλήσω για το θέμα του Σοσιαλισμού, και να κάνουμε μια κουβέντα. Αυτό έγινε στο ξενοδοχείο Grand Pacific. Και για να μην ειπωθεί λοιπόν ότι αφού καταδικάστηκα μάζεψα κάποιες αρχές για να δικαιολογήσω τις δράσεις μου, θα διαβάσω αυτό που είπα τότε –

Capt. Black: “Δώσε την ημερομηνία της εφημερίδας.”

Mr. Spies: “9 Ιανουαρίου, 1886”

Capt. Black: “Ποια εφημερίδα, η Alarm;”

Mr. Spies: “Η Alarm.” Όταν ρωτήθηκα σε εκείνη την περίπτωση τι είναι Σοσιαλισμός, είπα αυτά:

“Ο σοσιαλισμός είναι είναι μια περίληψη φαινομένων της κοινωνικής ζωής του παρελθόντος και του παρόντος, που αποτυπώνονται στις θεμελιακές τους αιτίες, και έρχονται σε λογική σχέση το ένα με το άλλο. Βασίζονται στο τεκμηριωμένο γεγονός ότι οι οικονομικές συνθήκες και οι θεσμοί ενός λαού σχηματίζουν όλες τις κοινωνικές τους καταστάσεις, τις ιδέες – ναι, ακόμα και τη θρησκεία, και περισσότερο, ότι όλες οι αλλαγές οικονομικής κατάστασης, κάθε βήμα μπρός, έρχεται από την πάλη μεταξύ των κυρίαρχων και κυριαρχομένων τάξεων σε διαφορετικές εποχές. Εσείς κύριοι, δεν μπορείτε να βάλετε τους εαυτούς σας σε αυτή την σκοπιά της υποθετικής επιστήμης: το επάγγελμά σας απαιτεί να κατέχετε την αντίθετη άποψη, αυτή που προάγει γνωριμία με θέματα που υπάρχουν αλλά υποθέτει ξεκάθαρη κατανόηση θεμάτων που στους απλούς θνητούς είναι τελείως ακαταλαβίστικα. Γι αυτό το λόγο δεν μπορείτε να γίνετε σοσιαλιστές (φωνές “Οο Οο”). Για να μην είστε σε θέση που να μην καταλάβετε το νόημα μου, θα αναφέρω τώρα το θέμα πιο απλά. Δεν μπορεί να είναι άγνωστο σε εσάς ότι κατά τη διάρκεια αυτού του αιώνα εμφανίστηκαν πολλές εφευρέσεις και ανακαλύψεις, που έφεραν μεγάλες, ναι, υπέροχες αλλαγές στην παραγωγή των απαραίτητων και των ανέσεων της ζωής. Η δουλειά των μηχανών, μέχρι κάποιο βαθμό, αντικατέστησε τον άνθρωπο.”

“Ο μηχανικός εξοπλισμός σημαίνει μεγαλύτερη συσσώρευση δύναμης, και πάντα μεγαλύτερο καταμερισμό εργασίας κατά συνέπεια.”

“Τα πλεονεκτήματα που έρχονται ως αποτέλεσμα αυτής της συγκέντρωση παραγωγής, ήταν τέτοιας φύσης ώστε να προκαλέσουν ακόμα περισσότερη επέκταση, και από αυτή τη συγκέντρωση των μέσων εργασίας και των τρόπων εργασίας, ενώ το σύστημα διανομής

παρέμενε (και παραμένει) σταθερό, πήγασαν αυτές οι ακατάλληλες συνθήκες που νοσοούν την κοινωνία σήμερα.”

“Τα μέσα παραγωγής έτσι ήρθαν στα χέρια ενός όλο και μικρότερου αριθμού ανθρώπων, ενώ οι πραγματικοί παραγωγοί, μέσω της εισαγωγής μηχανημάτων, στερήθηκαν της ευκαιρίας της εργασίας, και καθώς αποκληρώθηκαν από τα πλούσια δώρα της φύσης, παραδόθηκαν στην πενία, την αλητεία – το αποκαλούμενο έγκλημα και πορνεία – όλα αυτά τα κακά όπου εσείς κύριοι θα θέλατε να εξορκίσετε με τον μικρό σας βιβλίο προσευχών.”

“Οι Σοσιαλιστές βραβεύουν τις προσπάθειές σας με μια αστεία και όχι σοβαρή προσοχή – (συμπτώματα ανησυχίας) – αλλιώς, παρακαλώ πείτε μας πόσα έχετε πραγματοποιήσει μέχρι στιγμής με την ηθική διδακτική σας ως προς την καλυτέρευση των συνθηκών αυτών των άθλιων πλασμάτων που λόγο πικρής ανάγκης έχουν οδηγηθεί στο έγκλημα και την απογοήτευση; [Εδώ κάποιιοι κύριοι πήδησαν στα πόδια τους, φωνάζοντας, “Έχουμε κάνει πολλά πράγματα σε κάποιες κατευθύνσεις!”] Ναι, σε κάποιες περιπτώσεις έχετε ίσως δώσει κάποια ελεημοσύνη· αλλά τι επιρροή έχει αυτό, εάν μπορώ να ρωτήσω, πάνω στις συνθήκες της κοινωνίας, ή τι κάνει για να επηρεάσει την αλλαγή σε αυτή; Τίποτα· απολύτως τίποτα. Μπορείτε κάλλιστα να το παραδεχτείτε κύριοι, γιατί δεν μπορείτε να μου παρουσιάσετε ούτε μια περίπτωση [όπου κάτι να επιτεύχθηκε – σ.τ.μ.].”

“Πολύ καλά. Αυτοί οι προλετάριοι καταδικασμένοι σε μιζέρια και πείνα λόγω της μειωμένης εργατικής απόδοσης και της κεντρικής παραγωγής, που τα νούμερά τους σε αυτή τη χώρα εκτιμώνται σε περίπου ενάμιση εκατομμύριο [το 1880 ο πληθυσμός των ΗΠΑ ανερχόταν στα 50.189.209 – στμ], είναι πιθανών ότι αυτοί και οι χιλιάδες που καθημερινά έρχονται στην ίδια μοίρα, και τα εκατομμύρια που μοχθούν για εξευτελιστικές αμοιβές, θα υποφέρουν ειρηνικά και με Χριστιανική παράδοση θα καταστραφούν στα χέρια των ληστρικών και φονικών, αλλά πολύ Χριστιανικών αφεντικών τους; Θα αμυνθούν. Θα γίνει μάχη.”

“Η ανάγκη κοινής ιδιοκτησίας των μέσων μόχθου θα γίνει αντιληπτή, και η εποχή της παγκόσμιας συνεργασίας θα αρχίσει. Η αποκαθάλωση των καταχρηστικών τάξεων – η κοινωνικοποίηση των αγαθών τους – και η παγκόσμια συνεργασία του μόχθου, όχι για εκτιμητικούς σκοπούς, αλλά για την ικανοποίηση των αναγκών που έχουμε από τη ζωή· εν συντομία συνεργατική εργασία για το στόχο της συνέχισης και απόλαυσης της ζωής – αυτές είναι οι γενικές γραμμές του Σοσιαλισμού. Αυτό δεν είναι όμως, όπως μπορεί να υποθέσετε ένα απλά “όμορφα σχεδιασμένο πλάνο”, για την πραγματοποίηση του οποίου θα άξιζε να υποφέρουμε για να το καταφέρουμε. Όχι· αυτή η κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, των μηχανών του εμπορίου, της γης και του χώματος κλπ., είναι όχι απλά κάτι επιθυμητό, αλλά έχει γίνει μια επιτακτική ανάγκη, εκεί πάντα βρίσκουμε ότι το επόμενο βήμα είναι να απομακρυνθούμε από αυτή την ανάγκη με το να προσφέρουμε την λογική απαίτηση.”

“Οι μεγάλες μας βιομηχανίες και τα ορυχεία, τα μηχανήματα παραγωγής και μεταφοράς, όπως και να το δούμε, έχουν γίνει πελώρια για να είναι υπό ιδιωτικό έλεγχο. Ιδιώτες δεν μπορούν πλέον να τα μονοπωλούν.”

“Παντού, όπου και να ρίξουμε τη ματιά μας, βρίσκουμε μπροστά μας την αφύσικη και καταστροφική συνέπεια της ακανόνιστης ιδιωτικής παραγωγής. Βλέπουμε πως ένας άνθρωπος, ή μια μικρή ομάδα ανθρώπων, δεν οικειοποιήθηκαν απλά κάποιες εφευρέσεις σε τεχνικές γραμμές, αλλά έχουν κατασχέσει για αποκλειστικά δικό τους πλεονέκτημα, όλες τις φυσικές δυνάμεις όπως το νερό, τον ατμό και τον ηλεκτρισμό. Κάθε νέα εφεύρεση, κάθε ανακάλυψη ανήκει σε αυτούς. Ο κόσμος υπάρχει γι αυτούς μόνο. Λίγο τους ενδιαφέρει ότι δεξιά και αριστερά τους καταστρέφουν τους συνάνθρωπούς τους. Ότι με τις μηχανές τους, μετατρέπουν ακόμα και τα σώματα μικρών παιδιών σε χρυσά κομμάτια, το θεωρούν μια ιδιαίτερη καλή δουλειά και γνήσια Χριστιανική πράξη. Δολοφονούν όπως το είπαμε μικρά παιδιά και γυναίκες με σκληρή εργασία, ενώ αφήνουν γερούς άντρες άνεργους να πεινάνε.”

“Ο κόσμος αναρωτιέται πως είναι δυνατό να συμβαίνουν τέτοια πράγματα, και η απάντηση είναι ότι το ανταγωνιστικό σύστημα είναι η αιτία. Η σκέψη ενός συνεργατικού, κοινωνικού, λογικού και ρυθμιζόμενου συστήματος διαχείρισης, ακαταμάχητα εντυπωσιάζει τον παρατηρητή. Τα πλεονεκτήματα ενός τέτοιου συστήματος είναι τόσο πειστικά, τόσο αδιαμφισβήτητα όταν παρατηρούνται – και πως θα μπορούσε να υπάρχει άλλος τρόπος εξόδου; [από το ανταγωνιστικό σύστημα – ΣΤΜ]” Σύμφωνα με τους φυσικούς νόμους ένα σώμα πάντα κινείται, συνειδητά ή ασυνειδητά, πάνω στη γραμμή της λιγότερης αντίστασης. Έτσι και η κοινωνία σαν σύνολο. Ο δρόμος για την συνεργατική εργασία και διανομή ισοπεδώνεται από τη συγκέντρωση των μέσων εργασίας κάτω από το ιδιωτικό καπιταλιστικό σύστημα. Αλλά δεν μπορούμε να υποχωρήσουμε έστω και αν το θέλαμε. Οι δυνάμεις των συνθηκών μας οδηγούν στο Σοσιαλισμό.”

“Και τώρα, κύριε Σ (Spies), δε θα μας πείτε πως θα καταφέρετε την απαλλοτρίωση των καπιταλιστικών τάξεων;” ρώτησε ο αιδεσιμότατος Δρ. Scudder.”

“Η απάντηση είναι στο ίδιο το ερώτημα. Το κλειδί προετοιμάζεται από τις καταιγίδες που οργιάζουν στη βιομηχανική ζωή του σήμερα. Βλέπετε πόσο φειδωλά οι ιδιοκτήτες των βιομηχανιών, των ορυχείων, γραπώνονται στα προνόμιά τους, και δε θα ενδώσουν ούτε μια ίντσα. Από την άλλη πλευρά, βλέπετε τους μισοπεθαμένους από την πείνα προλετάρους που οδηγούνται στα όρια της βίας.”

“Άρα η θεραπεία θα είναι η βία;”

“Θεραπεία; Λοιπόν, θα το προτιμούσα καλύτερα αν μπορούσε να γίνει χωρίς βία, αλλά εσείς κύριοι, και η τάξη που αντιπροσωπεύετε, φροντίζετε έτσι ώστε να μην μπορεί να γίνει αλλιώς. Ας υποθέσουμε ότι οι εργαζόμενοι σήμερα πηγαίνουν στους εργοδότες τους και τους λένε: ‘Ακούστε! Ο τρόπος που διαχειρίζεστε τις υποθέσεις μας, δε μας εκφράζει πλέον· οδηγάει σε καταστροφικές συνέπειες. Ενώ ένα μέρος από εμάς δουλεύουν μέχρι θανάτου, οι άλλοι, οι άνεργοι, πεθαίνουν της πείνας· μικρά παιδιά αναλώνονται μέχρι θανάτου στα εργοστάσια, ενώ δυνατοί, γεροί άντρες μένουν άπραγοι· οι μάζες ζουν στη μιζέρια, ενώ μια μικρή τάξη αξιοσέβαστων απολαμβάνει πλούτη και πολυτέλεια· όλα αυτά είναι αποτελέσματα της κακοδιαχείρισης σας, που φέρνει δυστυχία ακόμα και σε εσάς. Παραιτηθείτε τώρα, δώστε μας την περιουσία σας που δεν είναι τίποτα παρά απλήρωτη εργασία· θα πάρουμε τα πράγματα στα χέρια μας τώρα· θα διαχειριστούμε τις καταστάσεις ικανοποιητικά και θα ρυθμίσουμε τους θεσμούς της κοινωνίας· και εθελοντικά θα σας δώσουμε μια ισόβια σύνταξη’. Τώρα πιστεύετε ότι τα ‘αφεντικά’ θα δεχτούν αυτή την πρόταση; Σίγουρα όχι. Οπότε η βία θα το αποφασίσει – ή μήπως γνωρίζετε άλλο τρόπο;”

“Ωστε οργανώνετε επανάσταση;”

Ήταν λίγο πριν τη σύλληψή μου και απάντησα: “Τέτοια πράγματα είναι δύσκολο να οργανωθούν. Η επανάσταση είναι μία ξαφνική ανάβλυση – ένας σπασμός της πυρετώδους μάζας της κοινωνίας.”

“Ετοιμάζουμε την κοινωνία για αυτήν, και επιμένουμε ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να οπλιστούν και να είναι έτοιμοι για μάχη. Όσο καλύτερα οπλισμένοι είναι, τόσο ευκολότερη θα είναι η μάχη, και λιγότερο αιματοκύλισμα.”

“Ποιά θα είναι η τάξη πραγμάτων στη νέα κοινωνία;”

“Θα προτιμήσω να μην απαντήσω σε αυτή την ερώτηση, καθώς όπως έχει, μέχρι στιγμής, είναι θέμα απλής υπόθεσης. Η οργάνωση της εργασίας σε συνεργατικό επίπεδο δεν έχει δυσκολίες. Οι μεγάλες εγκαταστάσεις του σήμερα μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως σχέδιο. Αυτοί που θα πρέπει να λύσουν αυτά τα προβλήματα, θα το κάνουν στα γρήγορα αντί να δουλεύουν πάνω σε δικές μας συνταγές (αν κάνουμε κάτι τέτοιο)· θα οδηγούνται από τις συνθήκες και τις περιστάσεις την εποχής, και αυτές είναι πέρα από τον ορίζοντά μας. Γι αυτό δε χρειάζεται να ανησυχείτε.”

“Αλλά, φίλε μου, δεν πιστεύεις ότι σε περίπου μια βδομάδα μετά τη διαίρεση, οι προνοητικοί θα έχουν τα πάντα ενώ οι σπάταλοι δε θα έχουν τίποτα;”

“Η ερώτηση είναι άστοχη· επενέβη ο συντονιστής· ‘δεν ειπώθηκε τίποτα περί διαίρεσης’”

“Prof. Wilcox: ‘Δεν πιστεύετε ότι η εισαγωγή του Σοσιαλισμού θα καταστρέψει κάθε ατομικότητα;’”

“Πως μπορεί να καταστραφεί κάτι που δεν υπάρχει; Στις μέρες μας δεν υπάρχει ατομικότητα· αυτή μπορεί να αναπτυχθεί μόνο κάτω από τον Σοσιαλισμό, όταν η ανθρωπότητα θα είναι οικονομικά ανεξάρτητη. Που συναντάει κανείς σήμερα αληθινή ατομικότητα; Κοιτάξτε τον εαυτό σας, κύριοι! Δεν τολμάτε να δώσετε έκφραση σε καμιά υποκειμενική άποψη που μπορεί να μην εκφράζει τα αισθήματα αυτών που σας ταΐζουν και των πελατών σας. Είστε υποκριτές [ψίθυροι και διαμαρτυρίες]· κάθε επιχειρηματίας είναι

υποκριτής. Παντού υπάρχει κοροϊδία, δουλικότητα, ψευτιά και απάτη. Και οι εργάτες! Εκεί προσποιείστε ότι αγχώνεστε για την ατομικότητά τους· για την ατομικότητα μιας τάξης που έχει υποβαθμιστεί σε μηχανή – κάθε μια να χρησιμοποιείται για δέκα ή δώδεκα ώρες σαν προσθήκη των άψυχων μηχανημάτων! Για την ατομικότητα αυτών είστε ανήσυχοι!”

Ακούγεται σαν να είχα εκείνη την εποχή, όπως ειπώθηκε, οργανώσει μια επανάσταση – μια αποκαλούμενη κοινωνική επανάσταση, η οποία θα λάμβανε χώρα την ή περίπου την 1η Μαΐου για να εγκαταστήσω την αναρχία στη θέση της σημερινής μας “ιδανικής κατάστασης;” Πιστεύω πως όχι.

Σοσιαλισμός δε σημαίνει την καταστροφή της κοινωνίας. Ο Σοσιαλισμός είναι μια δημιουργική και όχι καταστροφική επιστήμη. Ενώ ο καπιταλισμός ιδιοποιείται τις μάζες προς όφελος της προνομιούχας τάξης· ενώ ο καπιταλισμός είναι αυτή η οικονομική σχολή που διδάσκει πως να ζήσει ο ένας πάνω στην εργασία (δηλαδή την ιδιοκτησία) του άλλου· ο Σοσιαλισμός μας διδάσκει πως όλοι μπορούμε να έχουμε ιδιοκτησία, και περισσότερο διδάσκει πως κάθε άνθρωπος πρέπει να δουλεύει τίμια για να ζήσει, και όχι να παίζει το ρόλο του “αξιοσέβαστου μέλους του εμπορίου” ή κάποιον άλλον υψηλά (?) σεβαστό ρόλο επιχειρηματία ή τραπεζίτη, όπως αυτοί που εμφανίζονται εδώ σαν παραμυθάδες στη θέση των ενόρκων, με την άποψη ότι πρέπει να κρεμαστούμε. Όντως, πιστεύω ότι αυτή την άποψη έχουν! Ο Σοσιαλισμός για να μην μακρηγορούμε, επιχειρεί να εγκαταστήσει ένα παγκόσμιο σύστημα συνεργασίας και να κάνει προσβάσιμα σε κάθε μέλος της ανθρώπινης οικογένειας τα κατορθώματα και τα προνόμια του πολιτισμού, που, υπό τον καπιταλισμό, μονοπωλούνται από μια προνομιούχα τάξη και χρησιμοποιούνται, όχι όπως πρέπει, για το κοινό καλό όλων, αλλά για την κτηνώδη ευχαρίστηση μιας αχόρταγης τάξης. Υπό τον καπιταλισμό οι μεγάλες εφευρέσεις του παρελθόντος, αντί να είναι ευλογία για την ανθρωπότητα, είναι κατάρα! Υπό τον Σοσιαλισμό η προφητεία του Έλληνα ποιητή Αντίπορα θα πραγματοποιηθεί, ο οποίος στην εφεύρεση του πρώτου νερόμυλου είπε: “Αυτός είναι ο απελευθερωτής των ανδρών και γυναικών σκλάβων”· όπως παρόμοια και την πρόβλεψη του Αριστοτέλη που είπε: “Όταν σε κάποια μελλοντική εποχή, κάθε εργαλείο, υπό καθοδήγηση ή προγραμματισμό, θα εκτελεί τη δουλειά του σαν τις κατασκευές του Δαίδαλου, που κινούνταν μόνες τους, ή σαν τα τρία πόδια του Ήφαιστου, που πηγαίναν στην ιερή τους εργασία ενστικτωδώς, όταν οι αργαλειοί θα γνέθουν μόνοι τους, τότε δε θα χρειαζόμαστε πλέον άρχοντες και σκλάβους.”

Ο Σοσιαλισμός λέει ότι αυτή η ώρα έφτασε, και μπορείτε να το αρνηθείτε; Εσείς λέτε: “Ω, αυτοί οι παγανιστές, τι γνώριζαν;” Αλήθεια! Δεν γνώριζαν τίποτα από την πολιτική μας οικονομία: δεν γνώριζαν τίποτα από Χριστιανισμό. Απέτυχαν να συνειδητοποιήσουν πόσο ωραία αυτές οι άνθρωπο-λειτουργικές μηχανές μπορούσαν να προσληφθούν για να επιμηκύνουν τις ώρες εργασίας και να εντείνουν τα βάρη των σκλάβων. Αυτοί οι ειδωλόλατρες, ναι, δικαιολογούσαν τη σκλαβιά ενός με βάση ότι κάποιος άλλος θα μπορούσε να έχει την ευκαιρία για την ανθρώπινη ανάπτυξη. Αλλά να κηρύττεις τη σκλαβιά

των μαζών ώστε κάποιοι αναιδείς και αυθάδεις νεόπλουτοι να γίνουν “εξέχων κατασκευαστές”, “ιδιοκτήτες βιομηχανιών τροφίμων” ή “έμποροι με επιρροή”, για να το κάνουν αυτό τους έλειπε το συγκεκριμένο Χριστιανικό όργανο.

Ο Σοσιαλισμός μας διδάσκει ότι οι μηχανές, τα μέσα μεταφοράς και επικοινωνίας είναι το αποτέλεσμα των αθροισμένων προσπαθειών της κοινωνίας, του παρελθόντος και του παρόντος, και είναι δικαίως η αδιαχώριστη ιδιοκτησία της κοινωνίας, όπως το έδαφος και τα ορυχεία και όλα τα δώρα της φύσης πρέπει να είναι. Αυτή η διακήρυξη σημαίνει ότι αυτοί που καταχράστηκαν αυτόν τον πλούτο αδικώς αλλά νομίμως, θα απαλλοτριωθούν από την κοινωνία. Η απαλλοτρίωση των μαζών από τα μονοπώλια έφτασε σε τέτοιο σημείο ώστε η απαλλοτρίωση των απαλλοτριωτών έχει γίνει μια επιτακτική ανάγκη, μια πράξη κοινωνικής αυτοσυντήρησης.

Η κοινωνία θα ανακτήσει τα δικά της ακόμα και αν ανεγείρετε μια αγχόνη σε κάθε γωνία. Και ο Αναρχισμός, αυτός ο τρομερός “-ισμός” συμπεραίνει ότι κάτω από μια συνεργατική οργάνωση της κοινωνίας, κάτω από οικονομική ισότητα και ατομική ελευθερία, το “Κράτος” – το πολιτικό Κράτος – θα περάσει στην βάρβαρη ιστορία. Και θα είμαστε εκεί όπου όλοι είναι ελεύθεροι, εκεί όπου δεν υπάρχουν πλέον άρχοντες και υπηρέτες, εκεί που η νοητική ικανότητα θα υπάρχει αντί για ωμή βία, εκεί που δε θα υπάρχει λόγος για τον αστυνόμο και την εθνοφυλακή να διατηρήσει την αυτοαποκαλούμενη “ειρήνη και τάξη” – την τάξη για την οποία ο Ρώσος Στρατηγός μιλάει όταν τηλεγράφησε στον Τσάρο αφού είχε σφάξει τη μισή Βαρσοβία, “Ειρήνη κυβερνάει την Βαρσοβία.”

Αναρχισμός δε σημαίνει αιματοχυσία· δε σημαίνει κλοπή, εμπρησμό κλπ. Αυτά τα τερατουργήματα, αντιθέτως, είναι χαρακτηριστικά του καπιταλισμού. Αναρχισμός σημαίνει ειρήνη και ηρεμία σε όλους. Αναρχισμός, ή σοσιαλισμός, σημαίνει η αναδιοργάνωση της κοινωνίας πάνω σε επιστημονικές αρχές και την κατάργηση των λόγων που παράγουν έγκλημα και αθλιότητα. Ο καπιταλισμός, πρώτα παράγει αυτές τις κοινωνικές επιδημίες και μετά προσπαθεί να τις γιατρέψει με τιμωρία.

Το δικαστήριο είχε πολλά να πει για τον εμπρηστικό χαρακτήρα των άρθρων από το Arbeiter-Zeitung. Αφήστε με να σας διαβάσω το κύριο άρθρο της εφημερίδας Fond du Lac Commonwealth, τον Οκτώβριο του 1886, μιας ρεπουμπλικανικής εφημερίδας. Εάν δεν απατώμαι, το δικαστήριο είναι επίσης ρεπουμπλικανικό.

“Στα όπλα, Ρεπουμπλικάνοι! Εργαστείτε σε κάθε πόλη στο Wisconsin καθώς οι άντρες δεν φοβούνται τα όπλα, το αίμα και τα νεκρά σώματα, να διατηρήσετε την ειρήνη [αυτή είναι η ‘ειρήνη’ για την οποία μιλούσα] και την ησυχία· αποφύγετε σύγκρουση πλευρών για να εμποδίσετε να πέσει η διαχείριση των κοινών στα χέρια βλαβερών ανδρών όπως ο James G. Jenkins. Κάθε Ρεπουμπλικάνος στο Wisconsin πρέπει να πάει οπλισμένος στις κάλπες την επόμενη μέρα εκλογών. Οι σιταποθήκες, τα σπίτια και οι στάβλοι ενεργών

Δημοκρατικών πρέπει να καούν· τα παιδιά τους καμένα και οι γυναίκες τους βεβηλωμένες, ώστε να καταλάβουν ότι το Ρεπουμπλικάνικο κόμμα είναι το μόνο που πρέπει να κυβερνάει, και το μόνο το οποίο πρέπει να ψηφίζουν, να κρατήσουν τα τομάρια τους μακριά από τις κάλπες. Εάν επιμείνουν να πάνε στις κάλπες, και επιμείνουν να ψηφίσουν τον Jenkins, συναντήστε τους στο δρόμο, στους θάμνους, στο λόφο, ή οπουδήποτε, και πυροβολείτε αυτούς τους δειλούς παραχοποιούς. Εάν είναι πολύ δυνατοί σε κάποια κοινότητα και καταφέρουν να ρίξουν τις ψήφους τους στην κάλπη, σπάστε την και σκίστε σε κομματάκια τα ψηφοδέλτιά τους που αποπνέουν διχόνοια. Κάψτε τα. Είναι ώρα για αποτελεσματική δουλειά. Ο κίτρινος πυρετός δε θα πιάσει σε αυτούς τους Δημοκρατικούς του Morrison· πρέπει να χρησιμοποιήσουμε πιο δραστικά και ήσυχα μέσα. Οι παραχοποιοί πρέπει να εξοντωθούν, και όποιος μας αντιτίθεται το κάνει με δικό του ρίσκο. Ρεπουμπλικάνοι, να είστε στις κάλπες σύμφωνα με τις άνωθεν οδηγίες, και μη σταματήσετε για λίγο αίμα. Αυτό που έκανε τον Νότο ατόφιο, θα κάνει και τον ατόφιο Βορά.”

Τι έχετε να πείτε κύριε πρόεδρε σε τέτοιες εκφωνήσεις ενός οργάνου περί “νόμου και τάξης” – ενός Ρεπουμπλικάνικου οργάνου; Πως η Arbeiter-Zeitung συγκρίνεται με αυτό;

Το βιβλίο του Johann Most, που παρουσιάστηκε στο δικαστήριο, δεν το έχω διαβάσει και ομολογώ ότι κεφάλαια που διαβάστηκαν εδώ είναι αποκρουστικά – πρέπει να είναι αποκρουστικά σε κάθε άτομο που έχει καρδιά. Αλλά καλώ την προσοχή σας στο γεγονός ότι αυτά τα κεφάλαια μεταφράστηκαν από μια έκδοση του Andrieux, του πρώην διευθυντή της αστυνομίας του Παρισίου, ενός υπέρμαχου της τάξης σας! Έχουν ποτέ οι αντιπρόσωποι της τάξης σας σταματήσει μπροστά σε μια θυσία ανθρώπινου αίματος; Ποτέ!

Η κατηγορία είναι ότι εμείς (οι οχτώ εδώ) συνάψαμε μια συνωμοσία. Θα ήθελα να απαντήσω ότι τον φίλο μου τον Lingg τον έχω δει μόνο δυο φορές σε συγκεντρώσεις στο Κεντρικό Εργατικό Σωματείο, όπου πήγα σαν ρεπόρτερ· τον είδα μόνο δυο φορές πριν με συλλάβουν. Δε μιλήσαμε ποτέ. Με τον Engel δε μιλάμε εδώ και τουλάχιστον ένα χρόνο. Και ο Fischer, ο υπασπιστής μου, έβγαινε στη γύρα και έβγαζε λόγους εναντίων μου (Louis Lingg, Adolph Fischer και George Engel, συγκατηγορούμενοι του Spies – ΣΤΜ)

Πάει κι αυτό λοιπόν.

Κύριε πρόεδρε, είπατε σήμερα το πρωί, “πρέπει να μάθουμε τους σκοπούς τους από ότι έχουν πει και γράψει,” και στην αναζήτηση αυτή το δικαστήριο διάβασε ένα μεγάλο αριθμό άρθρων.

Τώρα, αν είχα όση δύναμη έχει το δικαστήριο, και ήμουν νομοταγής πολίτης, σίγουρα θα

κατηγορούσα το δικαστήριο για κάποια σχόλια που έγιναν κατά τη διάρκεια της δίκης. Θα πω ότι αν δεν είχα κατηγορηθεί για αναρχικός στο ξεκίνημα της δίκης, θα ήμουν ένας ως τώρα. Παραθέτω τις λέξεις του δικαστηρίου σε μια περίπτωση. “Δε σημαίνει απαραίτητα ότι όλοι οι νόμοι είναι ανόητοι και κακοί επειδή αρκετοί πολλοί από αυτούς είναι.” Αυτό είναι προδοσία, κύριε, αν είναι να πιστέψουμε το δικαστήριο και το γενικό εισαγγελέα. Αλλά πέρα από αυτό, δε βλέπω πως μπορούμε να διαχωρίσουμε τους καλούς από τους κακούς νόμους. Θα είμαι εγώ ο κριτής; Όχι, δε θα είμαι. Αλλά αν παραβώ ένα κακό νόμο, και βρεθώ μπροστά σε ένα κακό δικαστή, στα σίγουρα θα καταδικαστώ.

Όσον αφορά σε ένα άρθρο της Arbeiter-Zeitung που διαβάστηκε σήμερα το πρωί, το άρθρο για τη διαδήλωση στο Εμπορικό Επιμελητήριο, θα έλεγα – και αυτή είναι η μόνη υπεράσπισή μου, η μόνες λέξεις που θα πω προς υπεράσπισή μου – είναι ότι δεν ήξερα για αυτό το άρθρο παρά μόνο όταν το είδα στην εφημερίδα, και ο άνθρωπος που το έγραψε, το έγραψε ως απάντηση σε κάποιες λασπολογίες στις πρωινές εφημερίδες. Απολύθηκε. Η γλώσσα που χρησιμοποίησε στο άρθρο δε θα ήταν αποδεκτή αν το είχα δει.

Τώρα, αφού δεν μπορείτε να μας εμπλέξετε με αυτή την ιστορία, να μας συνδέσετε με τη ρίψη της βόμβας, που στο νόμο λέει, “αυτοί οι άντρες θα διαλεχτούν να υποφέρουν;” Δείξτε μου αυτό το νόμο αν τον έχετε! Αν η θέση του δικαστηρίου είναι σωστή, τότε η μισή πόλη – ο μισός πληθυσμός αυτής της πόλης – πρέπει να κρεμαστεί, γιατί είναι εξ ίσου υπεύθυνοι με εμάς για το γεγονός της 4ης Μαΐου. Και αν δεν κρεμαστεί ο μισός πληθυσμός του Σικάγο, τότε δείξτε μου το νόμο που λέει, “Οχτώ άντρες θα επιλεχτούν και θα κρεμαστούν ως αποδιοπομπαίοι τράγοι!” Δεν έχετε νόμο. Η απόφασή σας, η ετυμηγορία σας, η καταδίκη μας δεν είναι τίποτα από την άκυρη βούληση αυτού του άνομου δικαστηρίου. Είναι αλήθεια ότι δεν υπάρχει προηγούμενο στη νομική επιστήμη σε αυτή την περίπτωση! Είναι αλήθεια ότι καλέσαμε τον κόσμο να οπλιστεί. Είναι αλήθεια ότι τους είπαμε ξανά και ξανά ότι η μεγάλη μέρα της αλλαγής ερχόταν. Δεν ήταν σκοπός μας η αιματοχυσία. Δεν είμαστε κτήνη. Δε θα ήμασταν σοσιαλιστές αν ήμασταν κτήνη. Είναι λόγο των ευαισθησιών μας που είμαστε μέρη αυτού του κινήματος για την ελευθερία των καταπιεσμένων και αυτών που υποφέρουν. Είναι αλήθεια ότι καλέσαμε τον κόσμο να οπλιστεί και να ετοιμαστεί για τους θυελώδεις καιρούς μπροστά μας.

Αυτό φαίνεται να είναι το πλαίσιο στο οποίο αυτή η ετυμηγορία θα βασιστεί. “Όταν όμως μια μακρά σειρά καταχρήσεων και σφετερισμών επιδιώκει συνεχώς το ίδιο αντικείμενο, εκδηλώνει ένα σχέδιο υπόταξης του λαού κάτω από απόλυτο δεσποτισμό, τότε είναι το δικαίωμά του, είναι το καθήκον του να ανατρέψει κάποια τέτοια κυβέρνηση και να εγκαθιδρύσει νέες ασφαλιστικές δικλίδες για τη μελλοντική του ασφάλεια.” Αυτή είναι μια παραπομπή από τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας. Παραβήκαμε κάποιο νόμο δείχνοντας στον κόσμο πως αυτοί οι σφετερισμοί που έγιναν τα τελευταία είκοσι χρόνια, αναζητούν ένα αντικείμενο, δηλαδή: να καθιερώσουν μια ολιγαρχία σε αυτή τη χώρα τόσο δυνατή και γεμάτη εξουσία και τερατώδη όπως δεν υπήρξε ποτέ σε καμία χώρα; Μπορώ καλά να καταλάβω γιατί ο Grinnell δε προσπάθησε να κάνει το δικαστήριο να μας κατηγορήσει για

προδοσία. Μπορώ καλά να το καταλάβω. Δεν είναι δυνατόν να καταδικαστεί για προδοσία κάποιος που τήρησε το σύνταγμα απέναντι σε αυτούς που προσπάθησαν να το ποδοπατήσουν. Δε θα ήταν εύκολη δουλειά να το κάνετε αυτό κ. Grinnell, όπως να κατηγορήσετε “αυτούς τους άντρες” με φόνο.

Τώρα, αυτές είναι οι ιδέες μου. Αποτελούν μέρος του εαυτού μου. Δεν μπορώ να διαχωρίσω τον εαυτό μου, ούτε θα το έκανα και ας μπορούσα. Και αν πιστεύετε ότι μπορείτε να συντρίψετε αυτές τις ιδέες που κερδίζουν όλο και περισσότερο έδαφος κάθε μέρα στέλνοντάς μας στην κρεμάλα – αν θα έχετε για ακόμα μια φορά κάποιον να υποστεί την θανατική ποινή επειδή τόλμησε να πει την αλήθεια – και σας προκαλώ να μας πείτε που είπαμε έστω κι ένα ψέμα – τότε λέω, αν ο θάνατος είναι η ποινή επειδή λέμε την αλήθεια, τότε εγώ υπερήφανα και αφήφιστα θα πληρώσω το τίμημα! Η αλήθεια που σκοτώθηκε στο Σωκράτη, στο Χριστό, στο Giordano Bruno, στο Huss, Galileo, ακόμα ζει – αυτοί και άλλοι που ο αριθμός τους είναι απέραντος, μας προηγήθηκαν σε αυτό το μονοπάτι. Είμαστε έτοιμοι να ακολουθήσουμε!